

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

12 decembrie 2013*

„Recurs — Marcă comunitară — Marcă figurativă care conține elementul verbal «BASKAYA» —
Opoziție — Convenție bilaterală — Teritoriul unui stat terț — Noțiunea «utilizare serioasă»”

În cauza C-445/12 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la
2 octombrie 2012,

Rivella International AG, cu sediul în Rothrist (Elveția), reprezentată de C. Spintig, Rechtsanwalt,

recurentă,

celelalte părți în proces fiind:

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI),
reprezentat de G. Schneider, în calitate de agent,

pârât în primă instanță,

Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas, cu sediul în Grosseto (Italia),

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii A. Borg Barthet și E. Levits (raportor),
doamna M. Berger și domnul S. Rodin, judecători,

avocat general: doamna E. Sharpston,

grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 16 octombrie 2013,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Rivella International AG solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 12 iulie 2012, Rivella International/OAPI – Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA) (T-170/11, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care s-a respins acțiunea având ca obiect anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 10 ianuarie 2011 (cauza R 534/2010-4) privind o procedură de opoziție între recurentă și Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul (CE) nr. 207/2009

- 2 Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1) prevede la alineatul (2):

„În înțelesul alineatului (1), «mărci anterioare» înseamnă:

- (a) mărci a căror dată de depunere este anterioară cererii de înregistrare a mărcii comunitare, ținând cont, dacă este cazul, de dreptul la prioritate invocat în sprijinul acestor mărci și care aparțin următoarelor categorii:
 - (i) mărci comunitare;
 - (ii) mărci înregistrate într-un stat membru sau, în ceea ce privește Belgia, Luxemburg și Țările de Jos, la Oficiul Benelux din domeniul proprietății intelectuale;
 - (iii) mărci care au făcut obiectul unei înregistrări în temeiul acordurilor internaționale, care produc efecte într-un stat membru;
 - (iv) mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte în Comunitate;

[...]”

- 3 Articolul 42 din Regulamentul nr. 207/2009 este consacrat procedurii de opoziție în fața OAPI. Acesta are următorul cuprins:

„[...]”

(2) La cererea solicitantului, titularul unei mărci comunitare anterioare care a formulat opoziția aduce dovada că, în decursul a cinci ani ce precedă publicarea cererii de înregistrare a mărcii comunitare, marca comunitară anterioară a făcut obiectul unei utilizări cu bună-credință în cadrul Comunității pentru produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care se întemeiază opoziția sau că există motive întemeiate pentru neutilizare, deoarece la data respectivă marca anterioară fusese înregistrată cu cel puțin cinci ani în urmă. În absența unei astfel de dovezi, opoziția se respinge. În cazul în care marca comunitară anterioară nu a fost utilizată decât pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta nu se consideră înregistrată, în sensul examinării opoziției, decât pentru acea parte de produse sau servicii.

(3) Alineatul (2) se aplică mărcilor naționale anterioare menționate la articolul 8 alineatul (2) litera (a), înțelegându-se că utilizarea în cadrul Comunității se înlocuiește cu utilizarea în statul membru în care este protejată marca națională anterioară.

[...]”

- 4 Articolul 160 din acest regulament, privind utilizarea unei mărci care face obiectul unei înregistrări internaționale, prevede:

„În înțelesul [...] articolului 42 alineatul (2) [...], data publicării, prevăzută la articolul 152 alineatul (2), ține loc de dată a înregistrării în vederea stabilirii datei de la care trebuie să înceapă utilizarea efectivă în Comunitatea Europeană a mărcii care face obiectul înregistrării internaționale care desemnează Comunitatea Europeană.”

Directiva 2008/95/CE

- 5 Articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25) are următorul cuprins:

„Dacă, în termen de cinci ani de la data la care procedura de înregistrare s-a încheiat, marca nu a fost utilizată efectiv de către titular în statul membru în cauză pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta este înregistrată sau dacă o astfel de utilizare a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de cinci ani, marca este supusă sancțiunilor prevăzute în prezenta directivă, cu excepția cazului în care există un motiv întemeiat pentru a nu fi fost utilizată.”

Aranjamentul de la Madrid

- 6 Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, cu modificările ulterioare (denumit în continuare „Aranjamentul de la Madrid”), prevede la articolul 4 alineatul (1):

„Cu începere de la înregistrare [...], protecția mărcii în fiecare dintre țările contractante interesate va fi aceeași ca și când marca ar fi fost depusă direct. [...]”

Convenția din 1892

- 7 Articolul 5 alineatul (1) din Convenția dintre Elveția și Germania privind protejarea reciprocă a brevetelor, desenelor, modelelor industriale și mărcilor, semnată la Berlin la 13 aprilie 1892, cu modificările ulterioare (denumită în continuare „Convenția din 1892”), prevede că consecințele prejudiciabile care, potrivit legislației părților contractante, rezultă din faptul că o marcă de fabrică sau de comerț nu a fost utilizată într-un anumit termen nu se vor produce dacă utilizarea are loc pe teritoriul celeilalte părți.

Situația de fapt

- 8 La 25 octombrie 2007, Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la OAPI în temeiul Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

- 9 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este semnul figurativ următor:

- 10 Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea fac parte din clasele 29, 30 și 32 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957, cu revizuirile și cu modificările ulterioare, și corespund, pentru fiecare dintre aceste clase, următoarei descrieri:
- clasa 29: „Carne, pește, păsări și vânat; extracte de carne; fructe și legume conservate, uscate și gătite; jeleuri, dulcețuri, compoturi; ouă, lapte și produse lactate; uleiuri și grăsimi comestibile”;
 - clasa 30: „Cafea, ceai, cacao, zahăr, orez, tapioca, sago, înlocuitori de cafea; făină și preparate din cereale, pâine, patiserie și cofetărie, înghețată; miere, sirop de melasă; drojdie, praf de copt; sare, muștar; oțet, sosuri (condimente); condimente; gheață”;
 - clasa 32: „Bere; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; băuturi și sucuri din fructe; siropuri și alte produse pentru prepararea băuturilor”.
- 11 Cererea de înregistrare a mărcii comunitare a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 13/2008 din 31 martie 2008.
- 12 La 30 iunie 2008, recurenta a formulat opoziție împotriva înregistrării mărcii solicitate în temeiul articolului 42 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 41 din Regulamentul nr. 207/2009), invocând un risc de confuzie, în sensul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009].
- 13 Opoziția se întemeia pe marca internațională figurativă anterioară, înregistrată la 30 iunie 1992 cu numărul 470542 și prelungită până la 30 iunie 2012, care produce efecte în Germania, în Spania, în Franța, în Italia, în Austria și în țările Benelux, pentru următoarele produse din clasa 32 în sensul Aranjamentului de la Nisa: „Bere, ale și porter; ape minerale și gazoase și alte băuturi nealcoolice; siropuri și alte produse pentru prepararea băuturilor”. Această marcă este reprodușă în continuare:

- 14 Fiind invitată să facă dovada utilizării mărcii anterioare, recurenta a precizat la 31 martie 2009 că nu menține opoziția decât pentru partea germană a înregistrării internaționale și a prezentat mai multe înscrisuri pentru a face dovada utilizării în Elveția. În această privință, ea a invocat articolul 5 din Convenția din 1892. Potrivit acestei convenții, utilizarea în Elveția ar echivala cu o utilizare în Germania.

- 15 Prin decizia din 8 februarie 2010, divizia de opoziție a respins opoziția pentru lipsa unei dovezi a utilizării mărcii anterioare. Aceasta a constatat că din înscrierile prezentate rezulta că marca invocată în susținerea opoziției era utilizată numai în Elveția și a respins aplicarea Convenției din 1892.
- 16 La 7 aprilie 2010, recurenta a formulat o cale de atac la OAPI împotriva deciziei diviziei de opoziție.
- 17 Prin decizia în litigiu, Camera a patra de recurs a OAPI a respins calea de atac pentru motivul că dovada utilizării serioase a mărcii anterioare invocată în susținerea opoziției privea exclusiv Confederația Elvețiană. Camera de recurs a considerat că singurul cadru juridic relevant este reprezentat de Regulamentul nr. 207/2009 și, mai exact, de articolul 42 alineatele (2) și (3) din acesta, potrivit căruia marca anterioară trebuie să fi făcut obiectul unei utilizări serioase în statul membru în care este protejată.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

- 18 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 17 martie 2011, recurenta a introdus o acțiune în anularea deciziei în litigiu.
- 19 În susținerea acțiunii, recurenta a invocat un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009.
- 20 În special, recurenta a susținut că nu trebuia să facă dovada utilizării serioase a mărcii anterioare în Germania, întrucât în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Convenția din 1892, atunci când marca este utilizată în Elveția, se consideră că este utilizată în Germania.
- 21 În primul rând, Tribunalul a examinat la punctele 22-36 din hotărârea atacată problema stabilirii pe ce teritoriu trebuia făcută dovada utilizării mărcii anterioare.
- 22 La punctul 26 din hotărârea atacată, Tribunalul a indicat „că aspectele legate de dovada adusă în susținerea motivelor de opoziție la cererea de înregistrare a unei mărci comunitare și chestiunile legate de aspectul teritorial al utilizării mărcilor sunt reglementate de dispozițiile relevante ale Regulamentului nr. 207/2009”, independent de dreptul intern al statelor membre. În această privință, Tribunalul a precizat la punctul 27 din respectiva hotărâre că faptul că o marcă anterioară invocată în procedura de opoziție comunitară are un caracter național sau internațional nu implică nicidecum aplicarea dreptului național referitor la această marcă anterioară.
- 23 Tribunalul a constatat că, deși procedurile de înregistrare a mărcilor sunt reglementate de dreptul național al fiecărui stat membru, această situație nu se regăsește în ceea ce privește determinarea teritoriului pe care trebuie dovedită utilizarea mărcii anterioare, acest aspect fiind reglementat de dispozițiile de drept al Uniunii.
- 24 Pe de altă parte, Tribunalul a considerat la punctul 36 din hotărârea atacată că, deși, în anumite ipoteze, dreptul național poate fi aplicabil, Regulamentul nr. 207/2009 a prevăzut că sistemele naționale coexistă cu sistemul comunitar de protecție a mărcilor.
- 25 În al doilea rând, Tribunalul a considerat la punctele 37-40 din hotărârea atacată că, chiar și în ceea ce privește o marcă internațională anterioară, dovada utilizării sale serioase poate fi solicitată în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009, o astfel de marcă fiind asimilată unei mărci naționale.
- 26 În aceste împrejurări, Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de recurentă.

Concluziile părților

- 27 Prin recursul formulat, recurenta solicită Curții anularea hotărârii atacate, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal și obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Curții și a Tribunalului.
- 28 OAPI solicită Curții respingerea recursului și obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 29 În susținerea recursului formulat, recurenta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009. Acest motiv este împărțit în trei aspecte.

Cu privire la primul aspect al motivului unic

Argumentele părților

- 30 Recurenta consideră că articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 nu este aplicabil mărcilor care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale, care produce efecte într-un stat membru.
- 31 Invocând modul de formulare a acestei dispoziții, recurenta arată că aceasta privește în mod explicit numai „mărcile comunitare anterioare”, precum și „mărcile naționale anterioare”, însă nu și celelalte ipoteze prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul amintit, dispoziție care reține expresia mai generală „mărci anterioare”. Astfel, marca anterioară în conflict cu marca a cărei înregistrare se solicită s-ar încadra la articolul 8 alineatul (2) litera (a).
- 32 Întrucât această marcă anterioară a făcut obiectul unei înregistrări internaționale, în mod eronat Tribunalul ar fi solicitat recurenteii să dovedească utilizarea mărcii în Germania.
- 33 OAPI subliniază că, în temeiul articolului 160 din Regulamentul nr. 207/2009, obligația de utilizare, astfel cum rezultă de la articolul 42 din acest regulament, este prevăzută în mod expres la articolul 160 din acest regulament pentru înregistrări internaționale care desemnează Uniunea Europeană.

Aprecierea Curții

- 34 Prin intermediul primului aspect al motivului unic, recurenta consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea criteriului utilizării serioase prevăzut la articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 în privința mărcii anterioare al cărei titulară este, în condițiile în care este vorba despre o marcă internațională care nu s-ar încadra în această dispoziție.
- 35 În primul rând, trebuie arătat că din modul de formulare a articolului 42 din Regulamentul nr. 207/2009 reiese că alineatul (2) al acestui articol se aplică mărcilor comunitare anterioare, în timp ce alineatul (3) al acestuia privește mărcile naționale anterioare.
- 36 Trebuie constatat de asemenea că aceste două alineate nu fac distincția între mărcile naționale și mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale.

- 37 Cu toate acestea, „mărcile naționale anterioare” menționate la articolul 42 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 trebuie înțelese ca fiind mărcile care produc efecte într-un stat membru, indiferent dacă au fost înregistrate la nivel național sau internațional.
- 38 Astfel, alineatul (3) al acestui articol prevede că normele pe care le stabilește se aplică „mărcilor naționale anterioare” menționate la articolul 8 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 fără a distinge însă între cele patru categorii de „mărci anterioare” menționate la această din urmă dispoziție, printre care figurează și mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte într-un stat membru.
- 39 Prin urmare, articolul 42 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 urmărește numai să aplice cerința utilizării mărcii comunitare anterioare pe teritoriul comunitar, astfel cum rezultă aceasta de la articolul 42 alineatul (2) din regulament, în cazul mărcilor naționale anterioare cu privire la care se precizează că utilizarea este cerută pe teritoriul unui stat membru.
- 40 În al doilea rând, interpretarea susținută de recurentă, care are ca efect să excludă mărcile internaționale din sfera cerinței fundamentale de utilizare, eludează sistemul de protecție în care se înscrie articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009, precum și efectul util al acestor dispoziții. În special, pe de o parte, trebuie să se sublinieze că în considerentul (10) al regulamentului menționat, unde se amintește principiul anteriorității mărcii, nu se face nicio distincție în funcție de tipul mărcii care face obiectul opoziției. Pe de altă parte, acest lucru rezultă și de la articolul 160 din Regulamentul nr. 207/2009, care impune utilizarea în privința opoziției întemeiate pe o marcă internațională în contextul stabilirii datei de înregistrare.
- 41 Acest aspect a fost subliniat, în esență, de Tribunal, care a amintit la punctul 38 din hotărârea atacată că articolul 4 alineatul (1) din Aranjamentul de la Madrid, precum și articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid prevăd că protecția mărcii, în fiecare dintre părțile contractante interesate, va fi aceeași ca în cazul în care această marcă ar fi fost depusă direct la oficiul acelei părți contractante.
- 42 Prin urmare, în temeiul acestor dispoziții „mărcile care au făcut obiectul unei înregistrări în temeiul acordurilor internaționale, care produc efecte într-un stat membru”, în sensul articolului 8 alineatul (2) litera (a) punctul (iii) din Regulamentul nr. 207/2009, sunt supuse aceluiași regim precum „mărcile înregistrate într-un stat membru”, menționate la punctul (ii) al articolului 8 alineatul (2) litera (a).
- 43 În consecință, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a aplicat articolul 42 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 în privința mărcii a cărei titulară este recurenta.
- 44 Prin urmare, recurenta nu poate invoca faptul că raționamentul urmat de Tribunal la punctele 33 și 38 din hotărârea menționată este contradictoriu. Astfel, în timp ce, în cuprinsul punctului 33 din respectiva hotărâre, Tribunalul subliniază, în esență, că noțiunea de utilizare serioasă a făcut obiectul unei armonizări în cadrul procedurii privind cererea de înregistrare a unei mărci comunitare, la punctul 38 din hotărârea menționată, Tribunalul se referă la validitatea unei mărci internaționale pe teritoriul unui stat membru.
- 45 Prin urmare, primul aspect al motivului unic trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea aspect al motivului unic

Argumentele părților

- 46 Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului unic invocat, recurenta consideră că, contrar celor reținute de Tribunal, aspectul „validității teritoriale” a unei mărci înregistrate la nivel național este reglementat exclusiv de dreptul național. Aceasta ar fi situația în special în cazul mărcilor naționale care au făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte într-un stat membru.
- 47 OAPI consideră că noțiunea de utilizare a mărcii anterioare trebuie interpretată uniform în cadrul Regulamentului nr. 207/2009, care reglementează în mod exhaustiv natura utilizării în cauză, precum și teritoriul pe care trebuie dovedită utilizarea. În această privință, deși Convenția din 1892 poate avea consecințe asupra dreptului german al mărcilor, această convenție ar fi lipsită de efecte în privința regimului comunitar al mărcilor.

Aprecierea Curții

- 48 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că regimul mărcilor comunitare este un sistem autonom, constituit dintr-un ansamblu de norme și care urmărește obiective care îi sunt specifice, aplicarea sa fiind independentă de orice sistem național (a se vedea Hotărârea din 22 martie 2012, *Génesis*, C-190/10, punctul 36, și Hotărârea din 27 iunie 2013, *Malaysia Dairy Industries*, C-320/12, punctul 33).
- 49 În această privință, recurenta nu poate repune în discuție concluziile pe care Tribunalul le-a reținut din Hotărârea Curții din 13 septembrie 2007, *Il Ponte Finanziara/OAPI* (C-234/06 P, Rep., p. I-7333), în ceea ce privește noțiunea de utilizare a mărcii. Astfel, în această hotărâre, după cum a amintit Tribunalul la punctul 34 din hotărârea atacată, Curtea a decis că noțiunea națională de marcă defensivă, potrivit căreia o marcă anterioară beneficiază de protecție în temeiul dreptului național, chiar în condițiile în care utilizarea sa nu poate fi dovedită, nu poate să împiedice înregistrarea unei mărci comunitare.
- 50 Această situație ar fi diferită numai în măsura în care normele privind marca comunitară nu ar armoniza noțiunea de utilizare a mărcii.
- 51 Or, articolul 10 alineatul (1) din Directiva 2008/95, care are ca obiect armonizarea reglementărilor naționale cu privire la mărci, prevede că, după un anumit termen, marca ce nu a fost utilizată efectiv de titular în statul membru în cauză este supusă sancțiunilor prevăzute de această directivă, printre care în special declararea nulității.
- 52 În consecință, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a statuat că noțiunea de utilizare a mărcii comunitare pe teritoriul Uniunii este reglementată în mod exhaustiv numai de dreptul Uniunii.
- 53 Prin urmare, al doilea aspect al motivului unic trebuie respins ca neîntemeiat.

Cu privire la al treilea aspect al motivului unic

Argumentele părților

- 54 Potrivit recurenței, împrejurarea că utilizarea mărcii a cărei înregistrare se solicită poate fi interzisă pe teritoriul Germaniei în temeiul Convenției din 1892 ar conduce la afectarea caracterului unitar al mărcii comunitare. Or, dacă se admite că există excepții de la principiul unicității unei astfel de mărci, aceste excepții ar trebui să fie prevăzute expres de Regulamentul nr. 207/2009, astfel cum reiese din considerentul (3) al acestui regulament.
- 55 Referindu-se la articolele 111 și 165 din regulamentul menționat, OAPI subliniază că principiul caracterului unitar al mărcii comunitare nu este absolut.

Aprecierea Curții

- 56 Trebuie amintit că există excepții de la principiul caracterului unitar al mărcii comunitare precum cele prevăzute de Regulamentul nr. 207/2009.
- 57 În special, articolul 111 alineatul (1) din acest regulament permite titularului unui drept anterior cu sferă de aplicare locală să se opună utilizării mărcii comunitare pe teritoriul pe care acest drept este protejat în măsura în care dreptul statului membru respectiv permite acest lucru.
- 58 Prin urmare, Tribunalul a considerat în mod întemeiat la punctul 36 din hotărârea atacată că principiul caracterului unitar al mărcii comunitare nu este absolut.
- 59 Rezultă că cel de al treilea aspect al motivului unic trebuie respins ca neîntemeiat și că, în consecință, recursul trebuie să fie respins în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 60 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a solicitat obligarea Rivella Internațional AG la plata cheltuielilor de judecată, iar Rivella Internațional AG a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**
- 2) Obligă Rivella International AG la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături